

mỗi đêm về... em trong giấc mơ

every long night... i dream of you

Chiếc bóng nàng ra đi nhưng tình yêu nàng vẫn còn gởi lại. Cuối lời cho nhau là dư âm vang muôn đời từ nhật ký mơ, đã ghi dấu trên linh hồn chàng trong cô liêu như một hồng hoa sa mạc, đã khắc dấu trong tâm tư nàng như một ký ức đại dương. Thay cho ngàn đóa quỳnh còn hoang say nụ nở, chàng thiết tha trao về người em gái những lời cảm ơn chân thiết nhất của chàng mà một thời những hoa thơ đã nở vì người, như ngọn thủy triều tình về đêm, từ trái tim và linh hồn người đã uơm bóng chính mình trong tình yêu nhỏ dưới ánh trăng vàng nửa bóng và nụ tình mơ hai đóa.

*"mây về uơm trong gió
em như ngọn cỏ mộng
từ hoa yêu chớm nở, ngây ngất... trên tuổi thơ
anh thương mãi màu trời vẫn còn bay theo gió
giọt sương lấm áo thẹn cùng em trên môi
tiếng hát đẹp như mơ, vẫn vương nhịp cung đàn, trong những đêm gọi nhớ*

*hạt trắng em vẫn còn gởi trên vai người hôm đó
suối mộng u hoài trải dài tâm tư
những chiều mộng mênh hạ tàn
vòm trời xanh tơ duyên
từng hạt nắng nghiêng bóng thẹn thò
ẩn chứa nét hoài mong
cho băng khuâng về trên những hoàng hôn lạ*

*sương trên cỏ nhìn đôi chút vẫn vơ
ánh mắt tròn lẳng tâm tư
những chiếc lá vàng tự lự*

ngắn ngơ hoài, em mãi nhớ mưa rơi, dạt dào trên những đóa hoa hương nào

*vai gầy, mắt biếc, niềm mong nhớ
em thềm gỗ cửa thời gian bay
xin chó phôi pha chi tháng ngày
vườn thơ ngan ngát nở
từng hạt gió nhẹ rơi
từng lá mây trôi
từng cụm hoa trời
tình ngắn ngơ bay trên tà áo tím chiều hôm
người em gái nhỏ còn mơ mộng hoài" (1)*

Chân dung ở phía sau thi cảm là nét vẽ một tình yêu trải bóng từ mặt trời ban mai. Một reo vang ký ức trên biển lỡ khi mộng tình đã đóng kín khung mây. Một tình yêu trên sóng đại dương buồn. Một thao thức mù khơi trong nỗi nhớ đẹp tuyệt vời mà người đối tượng cách xa ngàn hải dặm vẫn mãi nhớ về nhau... Từ những định mệnh nghiệt ngã phải có, giấc mộng tình còn lại chỉ là nửa chiếc bóng mơ, nửa cánh hoa sương, nửa đoạn tình khúc mà con bướm trong duyên lỡ đành cúi gió ra khơi. Chàng trao nàng niềm vui bằng nụ cười dâng tưng và chiếc hôn tiến bước trong ưu tư già biệt một chiều tàn.

*"chiều hôm nay trời mưa
bóng hình em trong anh đang mưa
ngày rơi rộng mở trong ký ức
em đã bước vào
anh chẳng nghe gì khác
ngoài dĩ vãng, đã mang đến anh, chỉ là bóng hình em
chỉ có nụ hôn em hay cơn mưa đang rơi
thình âm em đang mưa, chiếc hôn em buồn đang mưa
chiếc hôn sâu thấm hút
chiếc hôn đắm nhạt nhòa với những hạt mưa rơi
đôi môi nào thấm ướt
thấm ướt với kỷ niệm mà nụ hôn than thở
từ những mong manh
của bầu trời xám
mưa rơi từ tình em, đắm ướt tiềm thức anh
vẫn còn mãi rơi rơi... ôi, nụ hôn
rơi rơi xuống... sâu xa hơn - cơn mưa màu nhạt xám
vẫn còn tiếp mãi... rơi rơi..." (2)*

Bóng hình với tà áo trắng, với khung vẽ linh hồn, với cây đàn và nốt nhạc, với vườn thơ trái đắng và nụ cười vô tư... mãi vẫn còn trong kỷ niệm. Cơn xoáy mộng du đêm ngày là nỗi nhớ muôn trùng về vùng trời dĩ vãng, như chiếc tàu mơ menh mang trên biển ngũ, vẫn muôn đời ngời ca tình yêu hải đảo một thời. Tất cả như những kỷ vật đã được khắc hình bằng giấc mộng thiên thu. Và ở phía sau bức rèm liễu trúc vô hình, cuộc tình lãng mạn đẹp như tranh với nét vẽ cầu vòng của tình yêu ngũ sắc mà người em gái mảnh khảnh và hiền dung đó đã được tôn sùng như một thánh thể vượt thời gian. Bằng mũi tên yêu đã được tạo dựng từ đích điểm kiếp mơ nào, nàng mãi là một Thảo Nguyên đẹp dịu vời ký ức mà chàng vẫn hoài mơ từ những loài hoa màu trắng đang chớm nở trong từng mỗi đêm về.

Mãi bình bông trên biển cô liêu ngày tháng tới, bên trời thu viễn xứ ngập lá rơi có những hạt mưa buồn trên khung kính nhỏ, chàng vẫn mơ về người em gái có ánh mắt mùa thu màu lá rơi. Bằng cảm lặng chính mình để tô nét linh hồn trong đêm vắng, chàng soi bóng mình qua ánh trăng rơi trong nỗi nhớ mù khơi mà cứ ngỡ bóng chính mình là chiếc bóng của người mơ trong tầm tay với.

*"giọt đêm rơi, linh hồn gõ cửa
xót xa thương mộng nhỏ phiêu ngàn
áng trăng buồn như người bạn cũ*

soi thiên thu một kiếp lỡ làng

*dĩ vãng xưa xanh trời cô quạnh
bản tình ca gởi lại trên mây
chơi vui gió theo vầng bão rũ
nụ tình hồng trên nét mi cay*

*chiếc bóng đêm như người lữ thứ
nửa cuộc tình, nửa giấc chiêm bao
lá vàng rơi mơ màu hương cũ
ngỡ mộng tình nở đóa thiên thai*

*kiếp mộng lỡ, cung đàn riêng cõi
trong cô liêu hiu hắt hình hài
tiếng hát ru như lời biển gọi
mãi yêu người, yêu mãi nghìn thu..." (3)*

Từ những đêm trăng rũ mộng trong cô liêu, linh hồn nàng vẫn kiêu sa, vẫn thanh cao, vẫn vắn vũ đến từ ngàn khơi để sưởi ấm lòng chàng một cõi trời riêng. Và cũng trong những chiều buồn cuối thu bên kia biên giới, người em gái ươm sầu vẫn lang thang nơi công viên vắng, vẫn trầm tư bên bờ sông lặng, vẫn ngỡ ngàng đếm hạt mưa ngâu, vẫn ưu tư nhìn bong bóng nước mà cứ ngỡ chiếc bóng người tình như đang bơi về trên làn sóng tâm tư.

*"chiếc hôn tình ngậy ngát đó
từ linh hồn em xa khơi
một thời ru anh vào mộng nhỏ
một thời đưa em vào suối thơ
tình ca như giấc mơ hai chiều
vòng yêu đương... mệnh mang dịu vời
biển đau thương... ngút ngàn phương trời*

*lời em là chim hót
lời anh là hoa cỏ
những mây trôi cuộc đời
giấc mơ nào thoáng bay
kỷ niệm nào phai nhòa
cuộc tình nào đắng cay*

*anh như làn khói bay
cho nỗi buồn nhạt phai
em như hạt mưa trời
cho xóa tan hờn dỗi*

*hẹn cho nhau thiên thu đợi chờ
hai mươi năm thiên đàng soi bóng
cuộc đời là ngày tháng lãng du
đưa em vào mộng cũ
ru anh vào biển thu
kỷ niệm là vàng mây
đẹp màu xanh tuổi nhỏ
có hai bóng đại khờ
có tiếng hát ấu thơ
có nụ cười trong mơ
và trái tim sâu mộng..." (4)*

Với một kỷ niệm để nhớ về ngàn kỷ niệm, từ nửa cuộc tình trên cánh chim bay, tình yêu vẫn mãi còn nở đóa trong linh hồn - một tình yêu hải đảo bên khung trời viễn xứ xa khơi - mà nhịp khúc tình như một âm sùng đã được ban trao cho trái tim người, vẫn mãi điệp lập từ vườn thơ dị thảo vô hình bát ngát mộng và hoa. Và sẽ ở mãi trong thiên thu đợi chờ đó là hai chiếc bóng thiên đàng với đàn cừ non đang chấp cánh ưu tư...

Một tình yêu cuối. Một nụ hôn đầu. Nửa nét vẽ trên khung tình đứt khoảng. Tất cả cho nhau trong đêm tối tạ từ là một nụ hồng hoa, là chiếc hôn lần đầu và cũng là lần vẫy tay cuối, là món quà của linh hồn mà chàng đã tặng nàng thay cho lời nói chia tay.

Cõi riêng tâm tư nàng như vẫn còn gọi lại, có nét buồn như vẫn thơ chàng đã gọi trên mây mà nàng vẫn mãi tin yêu cài trên suối tóc, là "tà áo trắng bên ngàn hoa nửa bóng" từ cuối trời yêu đương.

*"mùa thu về... đợi chờ... cơn bão nhỏ
anh gửi tình trên đợt sóng cô liêu
trời giăng mưa như lệ mờ hoa cỏ
áng trắng rơi theo cánh gió tiêu điều*

*em có buồn trên những tầng biển nhớ
nghĩ một lần về chiếc lá đơn côi
gió hoàng hôn dệt sắc màu mộng lữ
vỡ cuộc tình em khắc dấu chia phôi*

*anh sẽ đếm ngàn sao trời quạnh vắng
để tìm em lóng lánh cõi ngân hà
anh gõ cửa linh hồn bằng tâm lặng
uơm giọt sầu như người bạn trăm năm*

*anh nguyện cầu hoàng hôn còn say nắng
trên mộng thê hạnh phúc nở hoa đêm
cánh bướm trôi theo lệ buồn trao phận
vẽ nụ cười trên những xót xa tim*

*anh ru em chuỗi đêm dài tròn mộng
hai linh hồn trên đỉnh nhọn phiêu du
tà áo trắng bên ngàn hoa nửa bóng
thảo nguyên em chớm nở đóa dịu vời*

*chiếc bóng xanh, anh mơ về thế kỷ
nụ hôn đầu thay lời nói chia tay
cảm ơn em đã vui trong ngày cuối
nửa cuộc tình... có tiếng hát chim bay" (5)*

Tình yêu tuyệt vời nửa đóa mãi vẫn xanh mây ngày nào, như vòm trời liễu trúc lạc trần, như đào nguyên bên ngõ mộng trong những đêm gọi nhớ. Những kỷ niệm cháy bỏng của đam mê gây ngất một thời với tiếng hát chim bay của loài chim khuyên lạc đàn đã lỡ làng chọn kiếp sống về đêm, mãi vẫn còn reo vang trên ký ức đại dương buồn với nỗi nhớ tuyệt vời từ hai bờ mộng ảo trong suốt khoảng tình yêu còn lại... cuối đời... cho nhau...

*"em như lá rơi khi chiều giăng lối
phôi pha như sương làn gió tìm về
thoáng như cơn mưa chiếc bóng nào nề
từ dĩ vãng ngày mai anh đã gọi tên*

em như tái sinh mặt trời hiện thể

*giòng sông kỷ niệm thủy triều vẫn xanh
trong giấc mơ đêm có đến bao lần
anh nhớ về em như cơn bão chicago*

*vùng đảo tuyết anh bơi thuyền kỷ ức
tìm thảo nguyên, tìm yêu đương vĩ tuyến
thao thức một lần và lần nữa trong đêm
đã ngày qua những chiếc buồm nhung nhớ
có tiếng mưa rơi, em còn xa xôi
nước mắt chơi vơi như lời yêu cuối
từng hạt rơi rơi... trắng rơi... rơi xuống cuộc đời*

*em như nắng thu trên giòng sông cũ
sóng đã chia phôi xóa dấu tình người
ru em giấc mơ cho lỡ một thời*

*có đóa quỳnh hương và em, nỗi nhớ tuyệt vời
có đóa quỳnh hương và em, nỗi nhớ tuyệt vời
có đóa quỳnh hương và em, nỗi nhớ tuyệt vời
có đóa quỳnh hương và em, nỗi nhớ... tuyệt vời..." (*)*

Trường Đình

() Nơi nào em có biết
- thơ: Trường Đình
- nhạc: Ngô Thụy Miên
- trình bày: Đoàn Thanh Tuyền*

*(1) Nụ tình xanh
(2) Lluve (Vincente Aleixandre - Nobel Laureat 1977)
(3) Mãi yêu người, yêu mãi nghìn thu... (tặng Ngô Thụy Miên)
(4) Bốn mùa hoa, anh và em
(5) Mỗi đêm về... em trong giấc mơ*

Download

Nơi nào em có biết (Đoàn Thanh Tuyền)
[nnecb.exe 2.7Mb \(High Quality\)](#)